

De Reis

Al jaren dromen we van Costa Rica. Toen ons kleinkind Tom (16-3-2008) geboren was, konden we onze droomreis boeken. We hebben pijlgifkikkertjes* met de meest fantastische kleuren. We kweken ermee en hebben ze in een terrarium. We genieten erg van hun gefluit en het gehuppel over de stronken en over de planten. Wij zijn echte natuurmensen.

Ik meen te voelen dat mijn fysieke gesteldheid wat achteruit gaat en vind dat we het nu nog kunnen doen. We kunnen ook wachten tot Mart met pensioen is, maar wie weet wat er dan weer is. Bovendien zijn we de afgelopen twee jaar zo bezig geweest met pleegkinderen, kleinkinderen en Mart op zijn werk, dat ik vond dat we onszelf dit moesten gunnen.

Nu ik dit zo opschrijf besef ik dat ik excuses aan het verzinnen ben om een verre reis te mogen maken. Flauwe kul. We gaan.... omdat het onze droom is!!!!

Costa Rica is één grote dierentuin als ik alle informatie mag geloven, echt wat voor ons.

Costa Rica is iets groter dan Nederland. Het ligt op 15 uur vliegen in Midden-Amerika. Tussen Nicaragua en Panama. We vliegen van A'dam tot Miami met Martinair, we hebben comfortklasse, dat houdt in dat we 30 cm meer beenruimte hebben en dat er extra drank wordt geschonken. Ik weet niet wat deze twee ingrediënten met mij doen. Meestal begin ik heel hard te schudden, nadat ik lang in het vliegtuig heb gezeten. Ben benieuwd, misschien ben ik bij het overstappen wel "totaal ontspannen"? Ook kunnen we speciale films kijken. Leuk voor Mart.

In Miami moeten we overstappen in een kleiner vliegtuig.

Verder nemen we geen rolstoel mee. Wel mijn krukken en vouwfietsje. Ik meen dat ik mij op mijn fietsje beter (lees: zelfstandiger, voor mij prettiger) beweeg. Er gaat een extra riem mee, zodat Mart mij kan trekken, mocht dat nodig zijn. De riem wordt dan aan de stuurpen vast gemaakt en kan om Mart zijn buik worden gewikkeld. (Je hebt trekpaarden en luxe paarden.)

We hebben extra inentingen gehaald: de hepatitis en de Dtp-prik. Ook hebben we een insectenspray en een muskietennet bij ons, het is een heel erg vochtig klimaat en in mei, begint het regenseizoen. Dat betekent meestal in de middag korte hevige buien en daarna met 25 graden en een windje wordt alles droog geblazen. De muggen en alle andere insecten vinden dat geweldig. Dat betekent dat we meestal met broeken in de sokken, op de meest charmante manier, rond gaan lopen. Misschien moet ik toch maar leggings met jurkjes gaan dragen. Hoe zou dat staan met mijn grote schoenen en beugel om mijn onderbeen. Laat maar!

Onze reis heet een flexi-drive reis. Dat houdt in dat we met een 4 wheel-drive auto rond gaan rijden. We kregen een tip van een man op de kikkerbeurs in Haarlem, nadat ik hem had gevraagd waar we rekening mee moesten houden: "Neem een grote steen mee in de auto, want als het hard regent en je rijdt tegen een berg (de wegen zijn vaak onverhard) op, dan spoel je weg als je geen steen achter je wiel legt. Probeer niet door te rijden, tijdens zo'n bui, want iedereen gaat stil staan en je ziet geen hand voor ogen." Toen ik dit hoorde heb ik gelijk een steen klaargelegd bij onze tassen.

We krijgen 21 vouchers en een mobieltje. Met die vouchers kunnen we een overnachting boeken bij een lodge of hotel naar onze keus vanaf de lijst. We hebben een lijst van hotels en lodges die zijn gecontracteerd op Costa Rica.

Onze reis is geboekt bij Kuoni. Vrijdagmiddag om 13.40 vertrekken we en zaterdagmorgen 24 mei zijn we weer terug.

We vinden het heel spannend allemaal en jullie kunnen ons volgen op www.tineleewens.nl. ik zal daar af en toe wat naartoe schrijven en eventuele foto's bij laten zetten. Gerry heeft weer toegezegd dat voor ons te willen doen. Bedankt Gerry!

* Ze heten zo, omdat de indianen hun pijlen over de huid van zo'n kikkertje rollen en daar hun prooi mee verdoven of doden. Zij scheidde dat gif af, nadat ze giftige insecten gegeten hebben en in nood verkeren. Bij ons eten ze fruitvliegen en andere kleine niet giftige insecten.